

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κατὰ τὴν τρικυρίαν τῆς παρελ-
θούσης Τρίτης πολλὰ ναυάγια ἐγέ-
νοντο ἐν Κύπρῳ· οὕτως ἐν Λεμεσ-
σῷ κατεποντίσθησαν ἑξ. φορτηγίδες,
ὧν τινες περιεῖχον καὶ πραγματεί-
ας, ἐν Πάφῳ κατὰ τὰ Μουλλήτσυν-
ετρίβησαν δύο πλοῖα ἐκ Σύριης, (τὸ
ἐν ὑπὸ ἐλληνικὴν σημαίαν) χωρητι-
κότητος τὸ μὲν 2 χιλ. τὸ δὲ 2,500
κοιλῶν, περιέχοντα κενὰ βαρέλλια
οἴνου καὶ περὶ τὰ 100 βαρέλλια
ἀλμυρικῶν, ἐν Κερυνείᾳ δὲ τριῖσπόν-
τι Ἀγγλικόν, ὅπερ ἐφόρτωνεν ὁ ἐν
Λάρνακι κ. Ζήνων Πιερίδης, περιέ-
χον περὶ τὰ 200 καντάρια κερα-
τιῶν.

Ἰκκναὶ βρογαὶ κατέπεσαν κατὰ
τὴν ἐοδὸμάδα ταύτην ἐφ' ὅλης τῆς
νήσου, ὁ δ' Ὀλυμπος καὶ τὰ πα-
ρακείμενα βουνὰ ἐκαλύφθησαν ὑπὸ
χιόνων.

Οὐχὶ τῇ Τετάρτῃ, ὡς κακῶς πλη-
ροφρηθέντες παρ' ἐνδιαφερομένων,
ἐν οἷς καὶ Ἀγγλοὶ, εἶχονεν γράφη
ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ ἡμῶν ὅτι
κατέπλευσε εἰς Λάρνακα τὸ ἐκ Συ-
ρίας Αὐστριακόν, ἀλλὰ τῇ Πέμπτῃ,
ὅτε καὶ θέλοντα ἢ διεύθυνσις τοῦ ἐν
Λάρνακι ταχυδρομείου δὲν ἤδυνατο
νὰ κάμῃ ὥστε νὰ φθάσωσιν εἰς Λε-
μεσσὸν αὐθιήμερόν· οἱ ταχυδρομικοὶ
σάκκοι. Ταῦτα χάριν τῆς ἀληθείας.

Μεθ' ὅλα τὰ διοικητικὰ μέτρα,
αἱ διάφοροι ληφοδοσίαι παρ' ἡμῖν ἐ-
ξακολουθοῦσι γινόμεναι ὡς τὰ πρὶν,
ἥτοι μὲ λίραν ἀγγλ. πρὸς γρ. 132.

Ἡ τρίτη σύνοδος τοῦ Νομοθ. Συμ-
βουλίου συγκαλεῖται τῇ 23)4 Φε-
βρουαρίου προσηκούσας.

Ἐμάθομεν ὅτι μέλος τι τοῦ δη-
μοτικού συμβουλίου, ἀφορμὴν δέθεν
λαβὼν ἐξ ὧν ἐγράψαμεν περὶ τῶν
θεσπισθέντων ὑπὸ τοῦ δημ. συμ-
βουλίου ἐφ' ὧν, ἐξεφράσθη λίαν δυσ-

ωσρ
χωρῖα

Γεμνα

Θαλασσ. μεταφορεῖς
παιμῶς

Παφός

Κυπρὸς → Συμνη
→ Αὐστρία

Κερυνεία

Λάρνακα

Ζήνων Πιερίδης

Ταχυδρομείο

Νομοθ. Συμβούλιο

Φροδογία

Θεσπ.

Ξ. Ησαΐας

Εμπλημάτα

Αἰετάρια

Διαφηνίδες

Λάρνακα

Μοναχὶ

Εμπλημάτα (Πυροβόλοι)

Αἰετάρια

Μεταφορεῖς (Δίφρος)

Τύπος

Κυπρὸς Νομοθ. Συμβούλιο

Εμπλημάτα

Γρηγόριος Ν. Κυβερν.

Εἰς προσηκούσας

Διαφηνίδες

Θεσπ. Κυβερν. Συμβούλιο

Αρχαιοφίλοι

Max Ohnefalsch Richter

Βασιλὴς

Κυπρ. Αἰετάρια

Συμβούλιο

Ν. Θ. Παυλίδης

Καφενεῖα

μενῶν, κατὰ τῆς «Ἀληθείας». Γι-
νώσκοντες ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀγνοεῖ ὅλως
τὴν σημασίαν τῶν ἅς εἶπε λέξεων,
οὐδαμῶς σὺν ἐριζόμεθα αὐ-
τῷ, τῷ λέγομεν δ' ἀντὶ πάσης ἀ-
παντήσεως τὸ «Καὶ κόρορος ἐν
λαγάνοις καὶ Σαοὺλ ἐν πρόφήταις
καὶ ... ἐν ἐπικριταῖς τῆς «Ἀληθεί-
ας.»

Ὁ διακεκρυμένος ἠθοποιὸς κ. Ξ.
Ἡσαΐας, ἀφοῦ κατὰ τὸν «Νεολό-
γον», πολλὰς ἐν Κ) πόλει ἐδρέψατο
δάτνας ὑπὸ τὸν θιασάρχην κ. Ἀλε-
ξιάδην, καταρτίσας νῦν, καθὰ γρά-
φουσιν ἡμῖν, δραματικὸν θίασον,
σκοπεῖ ν' ὀφείκηται κατ' αὐτὰς εἰς
Κύπρον ἵνα διδάξῃ καὶ αὐτοὺς ἀπὸ
σκηνῆς, ὡς πέφυσι, διάφορα δραμα-
τα. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ εἰδη-
σις αὕτη θέλει εὐαρεστήσῃ τοῖς συμ-
πολίταις ἡμῶν.

Ὁ φονεύσας τὸν ἔξ Ἀλέκτορας
Μαχμούτ- Οἰσεὴν, Ὀσμὰν Καρα-
φίλλης ἀπέδρα, ἀμοιβή δὲ 10 λικῶν
ἐκηρύχθη πρὸς σύλληψιν αὐτοῦ.

Πωλεῖται ὑπὸ τῆς κυβερν. ἡ ὡς
σωτίσιος ἐν τῇ πόλει ἡμῶν χρησιμεύ-
οντα λίμβρος, μήκους 30 ποδῶν καὶ
πλάτους 1 ποδ. καὶ 9 δακτύλων
καὶ σὺν αἰσθητικῶς ὁ βουλούμε-
νος ἀποταθήτω τῷ διοικητῇ Λε-
μησσοῦ ἢ τῷ Ἀρχιτελώνῃ Λάρνα-
κος.

Τῇ Τρίτῃ χωρὶς τίς ἐκ Μονα-
γρίου, Σοφοκλῆς λινοβάμβα-
κος, ἐπυροβόλητε παρὰ τὴν μαν-
θραν τοῦ Λανίτην τινά, Γιωργῆν
ὀνομαζόμενον, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὐ-
τος ἐρράπισε τὸν ὑπηρέτην ἐκείνου!
Ἡ σφαῖρα συνέτριψε τὸ ὀστούν κα-
τὰ τὴν ἄρθωσιν τοῦ γόνατος καὶ
ὁ πυροβοληθεὶς ἐπέζησε δύο ἡμέρας,
ἀγθεὶς δὲ εἰς τὸ ἐνταῦθα νοσοκο-
μεῖον ἀπέθανεν.

Καταγγελλομεν εἰς τὴν Ἀστυ-
νομίαν τὴν ἐξῆς πρᾶξιν. Χθὲς περὶ
ἡλίου δυσμᾶς διερχόμενοι μετὰ φί-
λων διὰ τῆς ὡς ἐκ τῶν βροχῶν κα-

ταστάτης βορβορώδους ὁδοῦ Βικτω-
ρίας, εἶδομεν προσερχόμενον διὰ τῆς
αὐτῆς ὁδοῦ ἐπὶ τοῦ δίφρου του, (ὃν
ἠνιόχει ὁ ἴδιος) τὸν κ. Φίσερ, ὅστις
ἅμα ἰδὼν τοὺς ἐν τῇ ὁδῷ ἐβίαστέον
ἵππον του καὶ ἡλαυνεν ἀνά κράτος,
καίτοι δ' ἐκεῖνοι παρεμύριζον δεξιὰ
καὶ ἀριστερὰ τῆς ὁδοῦ, ὁ διφορηλά-
της ἐξηκολούθει μαστίζων τὸν ἵπ-
πον του, καταδιώκων οἶονεῖ ἐπίτη-
δες τοὺς ἐν τῇ ὁδῷ, οὕτω δὲ τὸ μὲν
οἱ τρεῖς τοῦ δίφρου, τὰ δὲ οἱ πόδες
τοῦ ἵππου του ἐρύπαναν διὰ τῶν
βορβορῶν τὰ φορέματα τῶν διαβα-
τῶν, ἐνῶ οὐδὲν τοιοῦτόν θά τυνέδου-
νεν, ἂν ὁ ἵππος ἀρίετο νὰ ὁδεύη ὡς
ὁδεύει. Πῶς δύναται νὰ χαρακτη-
ριθῇ ἡ πράξις αὕτη τοῦ κ. Φίσερ;

Παρακαλεῖται ὁ ἐν Κερυνείᾳ κ.
Δ. Α. Μ. καὶ Α. Χ. Π. ὁ ἐν Πέλ-
λα- Παῖς κ. Χ. Χ. Χ. Σ. ὁ ἐν Θέρ-
μια κ. Χ. Χ. Μ. καὶ ὁ ἐν Ἀγ. Ἐ-
πικτήτῳ κ. Ο. νὰ ἐνταχθῶσι νὰ
πληρώσωσι τὰς συνδρομὰς των τοῦ
τε 1883 (ὅσοι οὐφείλουσι) καὶ τοῦ 84
τῶ ἐν Κερυνείᾳ ἀξιολύτῳ ἐπιστάτῃ
τῆς «Ἀληθείας». ταῦτό παρακα-
λοῦνται νὰ πράξωσι πρὸς τὸν ἐν Λά-
πιθῳ ἐπιστάτην ὁ ἐν Λαπίθῳ κ. Χ.
Ι. Δ. ὁ ἐν Καραβᾷ αἰδέτιμ. Π. Δ.
Ο. (τὴν τε τοῦ 83 καὶ τοῦ 84) καὶ
ὁ ἐν Καραβᾷ ἐπίσης κ. Γ. Κ. Ἐλ-
πίζομεν ὅτι ἡ παράκλησις ἡμῶν θί-
λει εἰσακουσθῇ ὑπὸ τῶν κ. κ. τού-
των, οἵτινες τακτικώτατα μέχρι
τούδε λαμβάνουσι τὸ φύλλον.

Ἡ Α. Π. ὁ Ἀγ. Κιτίου συντά-
ξας ἐπέστειλε τῇ Κυβερνήτῃ τὰ ἐ-
ξῆς πέντε νομοσχέδια ὅπως ὑπο-
βληθῶσιν εἰς τὴν προτεγῇ σύνοδον
τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου:

1] Ἀπὸ τῆς 1] 13 Μαρτίου 1885
πᾶσα ἀγοροπωλησία ἀκινήτων
κτημάτων γινομένη ἀνευ ἐπιστήμων
τίτλων δὲν φέρει νόμιμον κῶρος.

2] Ἐὰν ὁμῶς ὁ πωλητὴς λαβὼν τὸ ἀντίτιμον δυστροπῇ νὰ προσέλθῃ ὅπου δεῖ καὶ ποιήσῃται τὴν δέονσαν κατάθεσιν πρὸς ἑκδοσὶν τῶν τίτλων, ἐξαίτηγάζεται νομίμως ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ, εἰς οὗτος ἀποδείξῃ ὅτι ἡ πώλησις ἐγένετο κατὰ τοὺς εἰθισμένους ἐν τῇ νήσῳ τύπους ἐνάγων αὐτὸν ἐν τῷ μηνὶ ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς ἀγοροπωλησίας.

3] Πᾶσαι αἱ τοιαῦται πωλήσεις αἱ γεγνησιν πρὸ τῆς 1]13 Μαΐου 1885 καὶ ἀποδεικνύονται δι' ἐγγράφου ἰδιωτικοῦ ἢ ἀναμφισβήτητου μαρτυρίας ἔχουσι νόμιμον κύρος, ἀλλ' ὀφείλει ὁ ἀγοραστής νὰ προσαγάγῃ τὸν πωλητὴν ἢ δυστροποῦντα νὰ τὸν ἐνάξῃ ἐν τῷ 3 μηνὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὅπως γένηται τὰ δέοντα πρὸς ἑκδοσὶν τῶν ἐπιστημῶν τίτλων.

[ἔπονται ἄλλα 4 νομοσχέδια.]

Καταχωρίζομεν κατωτέρω διατριβὴν σύντομον ὁμογενοῦς καὶ συμπολίτου φιλοπάτριδος περὶ τῶν ἐν Συρίᾳ παρεπιδημούντων ἢ καὶ αὐτοχθόνων Ἑλλήνων καὶ ὁρθοδόξων.

Πανταχοῦ, ὅπου ὑπάρχει γυνὴ αἰ ἑλληνικὴ οἱ παρεπιδημούντες φροντίζουσι νὰ οἰκοδομήσωσι ναὸν τῆς ὁρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, ἐν ᾧ νὰ δοξολογῶσι τὸν Ὑψίστον, ἅμα ἑνὰ ἰδρύσωσι ἑλληνικὸν σχολεῖον πρὸς διδασκίαν τῶν τέκνων ἑκ τῆς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἀποδεικνύοντες οὕτω ὅτι μέμνηται τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Δυστυχῶς δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸ ἐν Συρίᾳ. Οὐδέποτε ἐσκεψάμετο οἱ κατὰ κεραυνοὺς ἐκ τῆς οἰκοῦντες Ἕλληνες ἰσχυρῆς πόλεως Βηρυττοῦ, ὅπου εἶναι ὅχι ὀλίγοι, νὰ οἰκοδομήσωσι ἑλληνικὸν ναὸν ἡ μικρὰν δημοτικὴν σχολεῖον, ὅπως εἰς αὐτὸ φοιτῶσι τὰ ἐαυτῶν τέκνα ἢ μάθωσι τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῶν γραμμάτων τοῦλάχιστον. Τί ποιοῦσι σήμερον νομίζετε οἱ εὐποροῦντες Ἕλληνες; προμηθεύονται Ἕλληνα διδάσκαλον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἵνα διδάσῃ τὰ ἐαυτῶν τέκνα τὰ πρῶτα στοιχεῖα ἢ εἰτα

τὰ κλείουσιν εἰς τὸ ἐν Βηρουτῇ ἁ-
μερικανικὸν σχολεῖον ἢ τὰ ἀποσέ-
λουσιν εἰς τὴν Ἀντούρην (Ἀραβικὸν
σχολεῖον) ἵνα μάθωσι τὴν Γαλλι-
κὴν ἢ Ἀραβικὴν ἢ περὶ τῆς μητρο-
κῆς γλώσσης ἐλάχιστα φροντίζου-
σιν. Οἱ δὲ ἄποροι Ἕλληνες ἀναγκά-
ζονται νὰ ἀποσέλωσι τὰ ἐαυτῶν
τεκνα εἰς τὰ ἀραβικά σχολεῖα, ἐν
οἷς ἐκμανθάνονται τὴν ἀραβικὴν ἢ
ποβάλλουσι τὴν πατρῴαν γλῶσ-
σαν ἢ ὡς ἰδίαν τὴν ἀραβικὴν ἐκμα-
θάνουσιν· οὕτω δὲ καὶ ὀλίγον ἀτόλ-
λυται ἡ ἑλληνικὴ. Οἱ χριστιανοὶ ὁρ-
ξόδοξοι Σύριοι δὲν ἀγαπῶσι πο-
σῶς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἢ ἐνε-
κα τοῦτου οὐδέποτε ἐφρόντιζαν νὰ
συζητήσωσιν ἑλληνικὸν σχολεῖον,
καίτοι ἐκ τοῦ ἑλληνισμοῦ πολλὰ ἀ-
γαθὰ ἐπρόσθισαν. Εἶναι ἀνάγκη
λοιπὸν ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δι-
ὰ τῶν προξενικῶν ἀρχόντων νὰ ἐ-
νεργήσῃ νὰ συζηθῶσι σχολεῖα ὅ-
πως ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα διαδοθῇ
εἰς ὅλην τὴν Συρίαν καὶ ἀποδείξωμεν
ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι παντοῦ ἢ πάν-
ταυτε. Εἶναι ἀνάγκη νὰ καταβλη-
θῇ προσπάθεια ὅπως καταστῇ κατὰ
δηλον τὸ συμφέρον αὐτῶν ἢ διεγερ-
θῇ τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς τὰ ἑλληνικά
γράμματα. Ἡ δὲ πρὸς τοῦτο ἐνέρ-
γεια οὐδὲ ὅλως ἐστὶ δυσχερὴς εἰς πολ-
λὴν διευτελοῦσης ἐπικοινωνίαν τῆς
Συρίας πρὸς τὴν Κύπρον.

ΓΡΗΓ. Ν. ΚΥΖΙΑΗΣ

Πρὸς τὸν Ἀξιότ. Κ. Συντάκτην
τῆς "Ἀληθείας"

Ἐν τῇ ὑμετέρῳ φύλλῳ τῆς
22)3ης Ἰανουαρίου 1885 κατεχώ-
ρίσατε ἀνταπόκριτὴν τινὰ προκα-
λοῦσάν με εἰς ἀπάντησιν.

Θὰ δυνήθω νὰ ἀποδείξω ἐνώπι-
ον τῶν δικαστῶν, ὅτι ὁ κ. Θεοχά-
ρης Κωνσταντινίδης μονόχειρ ἢ ἔ-
χει ἀσθενῇ τὴν μνήμην, ἢ δὲν γνω-
ρίζει ἀκριβῶς τί ἄλλοτε περὶ αὐ-
τοῦ ἐδημοσίευσεν, ἢ τέλος ὅτι διὰ
τῆς ὁμολογίας αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς,
πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ "Κυπρια-
κοῦ Κήρυκος", πρὸς τὸν ἐν Λεμεσ-
σῷ Ἕλληνα πρόξενον, τὴν δημοσι-
ευθεῖσαν ὑφ' ὑμῶν τῇ 3 Ἰανουαρί-
ου, ἀναίρει τὴν ἀλήθειαν τῆς προ-
τέρας τοῦ ἰδίου πρὸς ἐμὲ ὁμολογί-
ας. Θὰ δυνήθω νὰ ἀποδείξω ἐν δι-

καστηρίω ὅτι ἡ γενομένη ὑπὸ Θεο-
χάρους πρὸς ἐμὲ καὶ ἄλλους μαρ-
τυρία περὶ τοῦ Θησαυροῦ τοῦ ἐν
Κουρίῳ ναοῦ εἶναι ἀκριβῶς ὀρθή
καὶ ἀληθής. Θὰ δυνήθω νὰ ἀπο-
δείξω ἐν δικαστηρίῳ ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς
σκηνῆς τοῦ Θεάτρου παρουσία-
σσεις ὑπὸ Louis Palma di Cesnola
Θησαυρὸς τοῦ ναοῦ τοῦ Κουρίου καὶ
Θησαυροφυλάκιον τοῦ ναοῦ τοῦ
Κουρίου εἶναι φαντάσματα γενη-
θέντα μόνον ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ ἐφευ-
ρετοῦ καὶ ἴσως ἀκόμη ἐνυπάρχον-
τα ἐν αὐτῇ. Θὰ δυνήθω νὰ ἀποδεί-
ξω τοῦτο καὶ εἰάν ἀκόμη ὁ Louis
Palma di Cesnola ἤθελε δυνήθῃ νὰ
προμηθευσῇ πολλὰς 12ας τριού-
των φαινομένων μαρτύρων ἀνακου-
φίσεως. Πρὸς τούτοις εἰάν μηδένα
ἐγὼ ἤθελον ἔχει μάρτυρα, οὐδὲ αὐ-
τὸν τὸν Θεοχάρι, ἀλλ' οὗτος ἡδὴ
μεταβαλὼν γνώμην ὑπὲρ τοῦ μυθι-
στορήματος τοῦ L. P. di Cesnola ἡ-
θελε μαρτυρήσῃ, οὐδεὶς θὰ ἠδύνα-
το νὰ μετὰβάλῃ τὸ γεγονός. ὅπερ
οἱ δὲ ὑφ' ἐνὸς ἐκτελέουσι δύναται
νὰ καταπολεμηθῇ ὅτι δῆλον ὁ Θη-
σαυρὸς τοῦ ναοῦ τοῦ Κουρίου καὶ
τὸ Θησαυροφυλάκιον τοῦ ναοῦ τοῦ
Κουρίου εἶναι πλάσματα τοῦ L.
P. di Cesnola καὶ οὐδὲν πλέον. Χά-
ριν προσωπικοῦ συμφέροντος τοῦ
Θεοχάρους εὐχομαι ἵνα αὐτός ἐν
τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς,
τὴν διεύθυνσιν τοῦ "Κήρυκος", καὶ
τὸν ἐν Λεμεσσῇ "Ἑλληνα πρόξε-
νον, ὁμολογίᾳ ἐπλανήθῃ, καὶ ὅπως
αἴτιον τούτου εἶναι παρανόησις
τις. "Ὅτι ἐγὼ οὐδένα μάρτυρα ὑπὲρ
τῆς ἀποδείξεώς μου διὰ τὴν φαν-
τασίαν τοῦ Louis Palma di Cesnola
περὶ τοῦ θησαυροῦ τοῦ Κουρίου
δὲν ἔχω ἀνάγκην, ἐδημοσίευσαι ἡδὴ
πρὸ πολλοῦ εἰς L' Homme (Paris
1884 N° 18 Σελὶς 571) περιοδικὸν
σπουδαῖον περὶ Ἀνθρωπολογίας
διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ περιφημοῦ
τάτου Gabriel de Mortillet. Μοὶ εἴ-
ναι ἐπιθυμητὸν διὰ τε τὸ συμφέ-
ρον τῆς ἐπιστήμης καὶ N. Κύπρον
ὅπως ἀποδείξῃ ἐνταῦθα διὰ τοῦ
δικαστηρίου πᾶν ὅ,τι καλὸν ἢ κα-
κὸν προσήλθεν ἐκ τοῦ Louis Palma
di Cesnola. Τότε θὰ ἀποφασίσῃ
ὁ καιρὸς εἰάν ὁ ἐλεγχὸς μου ἦτο δι-
καιος ἢ ὄχι. Ὁ Κύριος Louis Palma
di Cesnola εἰάν ἐνόμιζεν εἰαυτὸν ἀ-
θῶον ἐπρεπεῖν ἀντὶ μετ' ἀπρεπεσά

του τρόπου να αν-επεξελθῇ κατὰ
τῶν λεγομένων καὶ τοῦ προσώπου
ἡμῶν, νὰ μὲ ἐλέγξῃ διὰ πραγμά-
των καὶ τοῦ δικαστηρίου. Πρὸς ὡ-
φέλειαν τῆς ἐπιστήμης ἐπιθυμῶ
πολύ ὅπως ὁ L. P. di Cesnola μὲ ἐ-
ναγάγῃ εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο
ὃ ἐᾶται καὶ τὸ ἐμὸν συμφέρον,
διότι χρήματα ὁ καιρὸς.

Max Ohnefalsch Richter

Βασιλῇ τῇ 4 Ἰανουαρίου 1885.

Πρὸς τὴν Σύστασιν τῆς "Ἀληθείας"
Ἐν τῷ 43ῳ φύλλῳ τῆς ἐν Λεμεσῶ
ἐκδομένης πολιτικοσατυρικῆς ἐφημερί-
δος "Σύλιγγος", ἀνέγνωμεν διάτριβὴν
περιηγητοῦ τινος ὑπὸ τὴν ὑπογραφὴν "εἰς
διαβάτην" ὅστις, ὡς γράφει, "κατὰ κα-
λὴν συμπτῶσιν παριυρέθη κατὰ συνέχειαν
μάλις ἢ εἰς τινὰ χωρία, ἅτινα ἡ Α. Μα-
καριότης περιήρχετο". Ὁ εἰρημένος λοι-
πὸν διαβύτης περιγράφει ἐν τῇ διατριβῇ
αὐτοῦ τὴν κατάστασιν τῶν σχολείων, τὴν
διαγωγὴν τῶν διδασκάλων, ἢ τὰς προού-
δους τῶν μαθητῶν ὅσων χωρίων διήλθε.
Μετ' ἐκπλήξεως εἶδον ἐπεὶ περὶ τῆς Σχο-
λῆς τοῦ χωρίου ἡμῶν (ἡ ὁποία, ὡς γνω-
στὸν, συντηρεῖται ὑπὸ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Κυ-
πριακῆς Ἀδελφότητος, εἰς ἣν ἡ κηρύττο-
μεν τὰς ἀπείρους ἡμῶν εὐγνωμόσυνας) ὅ-
τι ὁ διευθύνων τὴν σχολὴν ταύτην κύριος
Ν. Θ. Παυλίδης ἔκαμε πολλὰ πρὸς τὴν
Α. Μακαριότητα παράπονα, ὅτι οἱ γονεῖς
δὲν ἀφίνουσι τὰ τέκνα των νὰ φοιτῶσι τα-
κτικῶς, ἢ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἐγίναν ἢ αἱ
δέουσαι πρόοδι.

Χάριν δὲ τῶν διὰ τὴν σχολὴν ταύτην ἐνδια-
φερομένων γράφομεν πρὸς γινῶσιν αὐτῶν
πάντα τὰ διατρέξαντα, τὰ ὅποια ὁ διαβά-
της ἡγνόει, ὡς φαίνεται, ἢ γινώσκων ἀπεί-
ποιήθη ἐν τῇ διατριβῇ αὐτοῦ νὰ γράφῃ.
Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ὁ διδάσκαλος ἔ-
καμε πολλὰ κατὰ τῶν χωρίων παράπονα.
Ἀλλὰ τὰ αὐτὰ ἢ πλέον δίκαια παράπονα
ἔκαμιν πρὸς τὴν Α. Μ. ἢ οἱ χωρικοὶ κα-
τὰ τοῦ διδασκάλου, διὰ τὰς καθημερινὰς
αὐτοῦ ἀπουσίας τοτὲ μὲν εἰς Λεμεσὸν ἢ
Λίμνακα, ἄλλοτε δὲ εἰς κυνήγιον ἢ εἰς τὰ
πὲρὶ χωρία.

Εἰς τὰς παρατηρήσεις, τὰς ὅποις ἐν
τῇ διατριβῇ αὐτοῦ ὁ διαβάτης ποιεῖ περὶ
τῆς ἐλλείψεως πολλῶν διδασκάλων, ὅτι

δὲν συγχάζουν εἰς τὰς ἐκκλησίας κατὰ τὰς
Κυριακάς ἢ ἐπισήμους ἑορτάς, ἢ ὅτε δὲν
φυλάττουν τὰς γενεμίσεινας νητείας καὶ
τοῦτα σκανδαλίζει πολὺ τοῖς χωρικοῖς,
ἀπαντῶμεν ὅτι οἱ Βασιλιῶται δὲν σκανδα-
λίζονται ἀπὸ τὰ τοιαῦτα εἰς τὴν ἑκάστην ἄν-
θρωπος ἐπλάσθη ἐλευθερίας, ἢ αὐτεξουσί-
ας· ὥστε ὁ αἰθρῶπος δὲν δύναται νὰ περιο-
ρίσῃ ἢ νὰ περιφρονήσῃ τὴν ἐλευθερίαν, ἢ
τὴν αὐτεξουσιότητα τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου,
ἢν ὁ θεὸς τοῦ ἔδωκεν. Ὅσον δὲ περὶ νητεί-
ης, ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγει "ὁ ἐσθίων
τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, ἢ ὁ μὴ
ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ χρονίετω· τὸ μῶτον
σκανδαλίζοντες χωρικοὺς εἶναι. α'. ὅταν
βλῶσι τοὺς διδασκάλους μεθοκοπούν-
τας ἢ χαρτῶπαίζοντας ἐν τοῖς καφενείοις
καὶ β'. ὅταν διὰ τῆς κικῆς αὐτῶν συμπε-
ριφθῶς γίνονται παραίτιοι παρατραγω-
δῶν, ὑβρίζοντες ἀναφανδὸν πρόσωπα, τὰ
ὅποια ὡς διδασκαλοὶ ἔτρεπε νὰ σίβωνται
ἢ νὰ ἀγαπῶσι. Ταῦτα, κύριε συντακταί,
παρακαλῶ καταχωρήσατε ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς
φίλης "Ἀληθείας", χάριν τῆς ἀληθείας ἐν
τῶν ἐνδιαφερομένων.

Εἰς ἐκ τῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.